

MISJONS RØSTEN

FRITT, UAVHENGIG ORGAN I MISJONENS TJENESTE

NUMMER 17

1. SEPTEMBER 1929

1. ÅRGANG

„I skal bli i staden inntil —“.

En Herrens tjener som er be-
trodd en stor gjerning i Kina, var
en morgen gått op på en fjelltopp
for å be. Herren møtte ham og
velsignet hans sjel, og etter en
stund så å si ansikt til ansikt med
Mesteren, fikk han i Anden et
syn:

Han så en skare menn og kvin-
ner som alle bar syndens og
skammens dype merker, dra for-
bi. Etter dette fulgte en skare
av blinde, lamme og halte, fam-
lende sig frem, alle preget av
håpløshet og lidelse. Undrende
stirrede misjonæren på dette be-
drøvelige optog, inntil det var
forsvunnet i det fjerne. Da så han
i det samme Jesu ansikt for sig,
og Freiserens blikk vidnet om
sjelsmerte og medynk.

— Herre, hvad betyr dette? ut-
brøt misjonæren med bankende
hjerte, og Herrens svar lød i det
samme klart:

— Jeg vilde gjerne gå til disse
stakkels mennesker, men jeg har
ingen som vil være som mine føt-
ter! Jeg vilde gjerne tjene dem,
men jeg har ingen som vil være

som mine hender!

Hvilken alvorlig tale!
Misjonæren bøide sig i støvet,
og ansikt til ansikt med den el-
skede Mester og ved tanken om
disse ufrelste sjeler, som han had-
de set haste imot fortapelsen.
Overgav han sig på ny som et hel-
offer på Herrens alter og innvie-
de sig til Gud dypere enn noen
sinne før. «Ta mine hender, ta
mine føtter, ta mine leber, ja,
mit alt,» ba han, og Herrens
ild falt, hans tjener førtes dypere
enn før inn i Kristi lidelsessam-
fund.

Ennu i dag leter Herren etter
menn og kvinner som vil gå bud
for ham. Han er selv det kongeli-
ge hode, og han har gjort oss til
sine lemmer — til sine hender og
føtter. Men føre vi går for ham
ber han oss bie og motta Faderens
forgjettelse; ti kun Guds kraft
kan beseire ondskapens makter,
kun det salvede vidnesbyrd har
makt over sjelene, og kun det
hjerte, om er Andens tempel, kan
bevares igjennom fristelsene.

Baktalelsens storme.

«Jeg hørte manges baktalelse
....., men jeg forlater mig på dig,
Herreo. Salm. 31, 14—15.

Kjære venn! Er du nettop nu
utsatt for onde storme? Leg-
ges der råd op mot dig i det skjul-
te? Lyves du alle hånde ondt på?
Å, vær da stille for Herren og
lytt til hans råd: «Gled og
fryd dig» Matt. 5, 12. Ti onde
rykter og baktalelse er blot som
en bisverm der sendes ut for å
samle honning til din kube, når
du bare er stille. Men svermen
kan også bringe dig talløse
stikk og megen smerte, dersom
du forsøker å slå etter den. Det
får nemlig ingen ende med for-
svaret, om man selv begynner der-
med og virkningen blir som regel
fryktelig. Ti ekkoet svarer, så
lenge man roper, og ondskaper
formerer sig så lenge man selv
vil hevde sin rett.

Det blir et usselt liv.
Skriften sier at den som griper
til sverd, skal selv omkomme ved
sverd. Men tier man så blir alt
hurtig tyst. Når der intet brenn-
bart er mere slukkes ilden. Ord-
spr. 26, 20. Lammet som er stumt
overfor dem som klipper det, skal
få herredømmet over alle folke-
slag.

Verden hånet Jesus da han
hang på forsedelsens kors, men
da Gud oppreiste ham i herlighet
og kraft, bevist den og vakten
flyktet. Vær stille for Herren! Ti
han er god imot den sjel som bier
etter ham. Den der overgir sin
sak til Herren er ikke forsvarsløs
ti han skal bringe hans rettfer-
dighet frem for lyset.

Forleden så jeg utenfor mitt
vindu et pussig men lærerikt op-
trinn. Det var en liten hund som
larmet forferdelig foran en stor
kammerat som var meget større
og sterkere enn den. Men den store
lot som ingen ting og gikk stil-
ferdig sin vei. Den syntes nesten
å ville si: «La andre bare rase!
Der man uskyldig, er man usårlig.
Det er langt under min verdighet
å feste min oppmerksomhet ved
andres ondskap eller dårlige op-
førsel overfor mig. Det gode er
dog alltid sterkere enn det onde.
Og sannheten overlever alltid løg-
nen.»

Denne lille pussige scene ga mig
en alvorlig lekse. Jeg måtte kne-
le ned for min himmelske Far og
be ham om mere av den tålmodig-
het som er åpenbart i Lammets
natur.

En mann som står i veien for
andres jagen etter ære og ansee-
lse, må likesom Daniel være forber-
edt på å bli anfalt av disse fra
alle sider. Men det er likeså umul-
lig for onde tungar å tiltetgjøre
en god mann, som det er umulig
for dem å hindre soloppgangen, el-
ler som det er umulig for bølge-
ne å fjerne strandklippen. En god
karakter renses mere og mere
ved å utsettes for bakvaskelsens
strømme og vinner derved i skjøn
het.

En Josef skulde merkes av len-
kenes smertefulle gniden, før han
kunde tåle å prydes med Faraos
juveler. En prøvet ydmyghet går
forut for betrodd ære.

Det er en regel i Guds rike, at
den som skal brukes av Herren
til både å tukte og velsigne an-
dre, først selv må stå sin prøve i
å tuktes og bies.

David blev jaget som et stykke
Fors. på 4. side.

En liten stund med Jesus.

En liten stund med Jesus,
den bringer kraft med sig
og gir lyst å vandre
kun på vår Herres vei,
den gir mot å leve
og lide for hans navn
og bringer oss en forsmak
på himlen i hans favn.

Sannhetens bok.

Hvert år, for ikke å si hver
måned, frembringer utgravninger
nye bevis på bibelens troverdig-
het. Man har f. eks. funnet Abra-
hams navn i kontrakter, skrevet
på tavler.

På veggene i et tempel i Egp-
ten har man funnet optegnet
navnet på byer i Juda, som kong
Schirchak intok. Han levte sam-
tidig med Salomos sønn Rehabe-
am. Beretningen stemmer nøie
med 1. kong. 14, 25—26.

For et år siden lyktes det ar-
keologer å trengte inn i Absalons
grav. Ved den anledning fant man
en annen grav som man antar er
kong Josafats.

Bjerget Aphel tror man nu
sikkert er det samme bjerg Zion.
Mån-veiter også å finne Davids
og Salomos graver der. En av de
siste oppdagelser i Jerusalem er
Anthiochus' grav. Han var Hero-
des' yndling og sannsynligvis en
av de menn hvem barnemordet i
Betlehem var betrodde.

På åstrekninger mellom dal-
strøket har fra gammel tid gått
samferdselsveier. Det var også
en yndet krigsskueplass for egp-
terne, babylonere, korsfarere, og
tyrkere. En bergrygg som løper
tvers gjennom dalene kalles av
hebraerne Megiddo eller bergenes
slagmark. Grekerne kalte dem
Harmagedon som betyr det
samme. Strekingen på disse høi-
der er også gjenstand for arkeo-
logiske undersøkelser.

Et godt ord.

Et ord i rette tid — hvor
godt. Ordsp. 15, 23.

Når jeg skulde skrive noen ord
i Misjons-Røsten, kom ovenståen-
de ord fra Salomo ordspråk til
mig.

Ja, hvem har ikke et godt ord
å si om Herren? — Det finnes
ingen av de som er kommet til tro
på den Herre Jesus, som ikke fø-
ler en innerlig trang til å ophøje
det navn som er blitt deres kjæ-
reste eie.

Det er kanskje ikke alle gitt å
vidne i forsamlingene med ord fra
Herren. Det finnes også mange
av «de stille i landet», men kan-
skje det i de fleste tilfeller er
disse «stille» som ved bønnens
gave leder forsamlingen gjennom
til seir i møtene. Vi priser Jesus
for disse bedende og kjempende
sjeler. Ethvert lem har sin oppgave
på legemet.

Et godt ord om Jesus, skulde

Småglimt fra misjonsmarken.

En misjonær i Managua, Nica-
ragua, skrev for en tid siden føl-
gende til sine hjemmeværende
venner:

Jeg håper snart å kunne sen-
de eder som minne et spansk
nytestamente, tilross for at det
er fillet og savner flere blad. Det
har nemlig her ute fått utføre et
herlig Guds verk.

For en lengere tid tilbake blev
testamentet gitt som gave til en
familie her i Managua, men in-
gen i familien brydde sig om det,
og så blev det tilslutt kastet i
søppelkassen. En liten pike blev
opmerksom på testamentet og
tok det med til sitt hjem ute på
landet.

Pikens far, en stakkars dran-
ker, fikk tilfeldigvis se boken.
Uforklarlig nok fikk han lyst til
å lese i den, og ba sin hustru ta
vare på den.

Dag etter dag fordypet han
sig nu i boken. Han blev så in-
teressert ved å lese i den, at han
innbød en kamerat — også en
dranker, en mann som ikke var
sen om å gripe til kniv og andre
våben, når det gjaldt å avgjøre
et stridsspørsmål. De leste sam-
men av nytestamentet. Og ordet
beviste sin omskapende kraft på
begges hjerter.

Enhver som kjente begges for-
tid, måtte bekjenne at det var et
under, virket av Herren selv,
idet deres stenhjarter smeltet og
begge blev et levende vidnes-
byrd om Jesu kjærlighet.

Den førstnevnte av disse to
menn leder nu det evangeliske
arbeid på plassen. Om dagen dri-
ver han som jordarbeider og om
kvelden går han ut og forkynner
Guds ord.

Begges omvendelse blev be-
gynnelsen til et veldig Andens
verk i hele trakten. Før fantes
det ikke en eneste kristen. Nu
har vi flere døpte og mange
samles til gudstjenestene.

Alt er en frukt av det lille ny-
testamente, et levende bevis på
Guds ords makt.

(Fra sv.)

En misjonær i Siaoan ved
Hankow forteller følgende op-
levelse:

«Vi var som sedvanlig søndag
samlet til gudstjeneste og søn-
dagsskole, men måtte på grunn
av de urolige og faretruende for-
hold undlate å holde vårt sedvan-
lige menighetsmøte bakkefer. Alt
forløp ved Guds nåde godt, like
til det sieblikk vi skulde skilles.
En stor skare menn, beveget
med lange stenger, trådte da hen
til møtesalens dør og forredt un-
der trusler, at våre kristne skul-
de ta mot deres antikristelige og
bolsjevikiske lære.

Blandt dem denne ophissede
skare henvendte sig til, var også
en gammel kvinne, som straks
bekjente at deres lære ikke var
noe for henne. Hun blev derfor
straks grepet og ført til hoved-
kvarteret. Her avla hun frimodig
en bekjennelse om, hvor gode de
fremmede hadde vært mot henne,
hvorledes de hadde gitt henne
mat, da hun holdt på å sulte
ihjel, og hvorledes de siden had-
de hjulpet henne til å tjene sitt
brød. Til sist stillet hun sine mot-
standere et spørsmål om de vilde
gjøre like så meget for hennet.
«Dere kan gjøre med mig hvad
de vil,» bekjente hun, «dere kan
gjøre drepe mig, om det skal
være, jeg vedblir å tilbe vår Herre
Jesus og vil være tro imot ham
inntil døden!»

Under forhøret som varte ca.
en time, hadde noen tårer listet
sig ned over den gamle kvinnes
kinner, og da hennes motstand-
ere så det, overfuste de hennet
med skjellsord. Allikevel bevarte
hun fatningen og sa til dem: «Jeg
gråter ikke over de stygge ting
dere sier om mig, men jeg gråter
over det onde dere sier om
min Herre og Frelser!»

Er det ikke et bevis på hvad
Gud formår å gjøre? Denne gam-
le kvinne hadde bare i 14 dager
hørt om Jesus. I sannhet, et eks-
empel for dem som tror!

En kristen indianer lå på døds-
leiet. Da misjonæren kom til ham,
sa han:

«Jeg har et stort ønske å
fremlegge for Herren, hjelp mig
op på mine kne!»

Misjonæren gjorde så, hvoref-
ter indianeren strakte sine ar-
mer ut og sa:

«Å Jesus, du som døde for
mig, jeg gir dig min eneste gutt!
Lær ham å fortelle andre røde
menn om din kjærlighet.»

Han smilte og utbrøt igjen:
«Han har hørt min bønn, og
derpå døde han.

Det finnes ingen i det distrikt
som kan preke om Jesu kjærlig-
het som denne gutt, indianeren
bad for. Han er en av de ivrigste
misjonærer.

en broder.

MISJONS-RØSTEN

Fritt uavhengig organ i misjonens tjeneste.

Bladet utgis i Sarpsborg av en redaksjonskomite og utkommer hver 1. og 15. i måneden. — Alle brev og meddelelser til både redaksjon og ekspedisjon sendes under adr.: «Misjons-Røsten», Post box 32, Sarpsborg.

Abonnementpris er: For enkelt nr. 20 øre, kr. 2,00 for halvåret og 4,00 pr. år. Til utlandet koster bladet kr. 6,00 pr. år. Bladet kan bestilles i alle landets postanstalter og hos kommisjonære. Adresseforandringer, skriftlig oplyselse og betalinger skjer til ovenstående adr.

Til misjonærene

på de forskjellige felter er det almindelig hver jul å sende dem en såkalt «julekasse». Det er jo langt frem til jul enda, men veien ut til de forskjellige felter er også lang og forberedelsene tar sin tid. Og i tilslutning til dette er det at jeg allerede nu drister mig til å henvende de venners oppmerksomhet på dette som bærer misjonærene i Banda, India, på sitt hjerte. Der vil i år kun bli avsendt kasse fra Kongsberg for disse venners vedkommende og siste frist for avsendelsen herfra er 28. september førstkommande. De som da av Herren måtte kjenne sig tilskyndet og minnet om å være med og glede og opmuntre våre kjære søsken i idlinjen derute, bedes innen ovennevnte frist å tilstille undertegnede det som måtte bli dem tiltenkt, og alt, smått som stort, penger som klar og annet mottas med takknemlighet.

Konsberg den 21. august 1929.

O. Langerud,
Numedalsbanen.

Ut i arbeidet.

Det norske Kinamisjonforbund sender nu ut et kuld på 14 misjonærer til Kina. 7 av misjonærene reiser ut for første gang, de øvrige har vært ute en periode før. De reiser i to partier. Den ene halvdel fra Oslo 31. august og den annen halvdel i oktober måned. Reisen går over Zues, da veien over Sibiria nu praktisk talt er stengt.

Læger på misjonsmarken.

Den tyske evangeliske kirke hadde før krigen 22 læger på misjonsmarken. Under krigen sank tallet ned til 4, men er nu igjen steget til 30. Det samlede antall evangeliske læger på misjonsmarken skal være 1307.

En svar tørkeperiode

har hjemspåkt Jamaica i Vest-India og forårsaket en veldig hungersnød.

Lys for de spedalske.

To store firmaer på de ostindiske øyer har bekostet eget elektrisitetsverk og installert elektrisk lys over hele Frelsesarmens spedalskkoloni i Koendoor på Sumatra.

— I samfundet med Guds sønn lærer vi først på rette måte å vurdere alle ting — de nærværende og de tilkommende.

Vennestevnet i Lillesand.

Møtene tok sin begynnelse lørdags aften 10. august. Mange kjære søsken var fremmøtt fra de omliggende steder.

Br. Vennesland leste den 16 salme: «Bevar mig o, Gud; ti jeg tar min tilflukt til dig. Jeg sier til Herren: Du er min Herre, jeg har intet gode utenfor dig — idet jeg holder mig til de hellige som er i landet, og de herlige i hvem jeg har all min lyst.» Jeg har intet godt utenfor dig. Nei, Gud har sørget for at vi skal ha alt i ham, og han sier så herlig i sitt ord: idel godt og miskunnhet skal efterjage oss alle våre livs dage.

Deretter leste undertegnede fra Luk. 1, 67, hvor det står at Zakarias ble fylt med den Hellig And og talte profetiske ord, og blandt alt det gode som ble tatt gjennom profeten var også disse velsignede ord: at han sendte en frelse fra våre fiender og fra alle deres hånd som hater oss, og likeledes, for å lære hans folk frelse å kjenne ved deres synders forlåtelse, og alt er for hans store miskunnelige hjertelags skyld, som lot solopgang fra det høie gjeste oss.

Br. D. Nilsen leste fra 1. Joh. 5, 9. «Tar vi imot menneskenes vidnesbyrd. Da er Guds vidnesbyrd større; ti dette er Guds vidnesbyrd, at han har vidnet om sin Sønn.» Der er mange som tror mere på hvad et fattig menneske kan fremstille av frelsens vei, enn det som Gud fremstiller. Den menneskelige forklaring på frigjørelsens område er at du kan ikke bli frigjort fra sin synd, men Gud som ikke er som et menneske og som aldri kan lyve, han sier at du kan bli fri, han vil selv lære sitt folk frelse å kjenne ved deres synders forlåtelse. Luk. 1, 77.

Efter møtets avslutning blev der ordnet med plass til alle de tilreisende, og det var virkelig ikke få. Men selv om der var mange så fikk de alle sin plass. Br. Vennesland la både trykk og vekt på ordet om gjestfrihet ja uten å vite det så har mange hatt engler til gjester. Gud velsigne sitt folk å være gjestfrie og gode mot hverandre den lille stund vi ennå har å være her.

Søndag formiddag fortsatte vi med å synge: Velkommen hit Guds venner, og når vi så ut over salen, var der mange av Guds glade venner eller barn forsamlet.

Br. Vennesland leste fra Joh. 15. Det er Jesus selv som fremsetter sitt herlige ord for oss: «Likesom Faderen har elsket mig så har jeg elsket eder.» Det er ikke noe annet som Jesus tilbyr oss, men tenk den samme underfulle kjærlighet med hvilken Jesus var elsket av sin himmelske Fader, den samme elsker han oss med.

Br. D. Nilsen leste fra Es. 60, 18: «Der skal ikke mere høres vold i ditt land, ødeleggelse og forstyrrelse innen dine landemerker, og du skal kalle frelse dine mure og lovsang dine porte.» Br. Svenesvik fortsatte ut fra Es. 40. «Trøst, trøst mitt folk, sier eders Gud.» Der er mange som holder sig til Guds folk, dog

Fra Vancouver til Kina.

Fra misjonær Fjelds kasserer, br. Aar mo, Ski, er vi blitt tilstillet følgende utdrag av broderens siste brev:

« — Vi er også glad ved å kunne fortelle at vi har bestilt billetter med båten som går fra Vancouver den 29. aug. til Kina og så får vi se hvordan Herren legger det tilrette. Vi trives jo godt i Herrens gjerning også her, men vi lengter tilbake til arbeidsfeltet der ute, og vi er glad over å høre at dem også der er i Herrens gjerning.

En broder skriver nettop til oss at broder Jen som står for stasjonen har ordret 1000 bibelskrifter, da han hadde spredt dem han hadde, og vi priser Herren for alt hvad der gjøres for å bringe det glade budskap til dem som ennå ikke kjenner hans navn, han som kom for å søke og frelse det fortapte. Tiden for hans tilkommelse nærmer sig og la oss derfor gjøre Herrens gjerning og ikke bli trette, ti han kommer snart som komme skal.

— Må Herren rikelig velsigne eder, og vær så hilset på det hjerteligste. Ta oss fremdeles med i eders bønner, at Herren må bevare oss og holde sin hånd om oss

uten selv å ha kjent Herrens trøst. Jeg levde selv i lengere tid uten kjennskap til dette, men så lenge der er noe av vårt eget som vil råde i hjertet, så får vi ikke kjenne den trøst som Herren trøster med, kun når en overgir sig helt til Herren, kommer han selv med sin trøst. Du behøver ikke å søke efter hans trøst, ti han vil selv sørge for å trøste sitt folk. Der er stor forskjell på kun å komme på et kort besøk hos Herren, og å overgi oss helt til ham. Da får vi alltid være i samfund med ham. Han vil bære sitt folk på kjærlige arme.

Formiddagsmøtet sluttet deretter med bønn og lovsang. Plutselig fikk vi et budskap i tungen med utleggelse. Det var trøst og oppmuntring til Guds folk om å forlate sig på Guds sannheter, og på blodet, som har betalt vår hele gjell, og gjort vår sak god hos Gud.

På eftermiddagsmøtet leste br. N. Hansen, Kragerø, fra 2. kor. 5, 15 og Galaterne 2, 19—20 og dvelte ved disse dyrebare sannheter, at en er død for alle, derfor er de alle døde, og han døde for at de som lever som troende ikke skal leve for sig selv, men for ham som er død og opstanden for dem.

Br. D. Nilsen: Es. 12, 2: «Se, Gud er min frelse, jeg er trygg og frykter ikke; ti den Herre Herre er min styrke og lovsang, og han blev mig til frelse.» Frelsen består i hvad Gud er blitt for den

når vi reiser videre, og særlig over det store hav som ennå skiller før vi er fremme. — Løftene kan ikke svikte, nei de står evig fast.»

Vil også med det samme få sende misjonsvennene rundt om en hjertelig hilsen. La oss være tro mot det kall Gud har gitt oss, for det som han har lagt kjærlighet til i vårt hjerte det er vårt kall. Og han har lagt hedningenes nød på vårt hjerte og en trang efter å få være med å hjelpe til med midler så vil han også hjelpe oss til å gjøre dette. Gullet og sølvet hører Herren til, og han har makt til å la det tilflytte der hvor han kan få det tilbake igjen. Når det efter inntektene kunde synes at vi ikke har råd til å ofre noe til misjonen, så la oss ikke lukke våre hjerter, men gå innfor Herrens åsyn og begjære av ham midler for hans egen sak, og vi skal få se, søpsken, at det er kun for å prøve hvad ver er i vårt hjerte, om vi vil være tro mot det han har gitt oss.

Gud velsigne eder.
Ski i august 1929.
Eders i tjenesten bevarede broder

K. Aar mo.

enkelte. Porten inn til himmelen er ikke trang, det er døren inn til livet som er trang. Du kan ikke få noe med av ditt eget. Herren vil føre oss inn i sitt fortlørlige samfund, hvorhen enkelte finner hvile og tilfredsstillelse. Forsamlingen synger skjønn hvileplass ved Jesu hjerte. Br. Svenesvik: Spøker først Guds rike og hans rettferdighet, så skal alle disse ting gives dig. Det er ikke småtterier av alt det en trenger til, men Herren har selv sagt at han vil gi oss det alt, når vi legger oss på hjerte at vi først og fremst søker hans rike, og hans rettferdighet som er Kristus.

Så var eftermiddagsmøtet også slutt, og som i formiddag så også nu, fikk vi et budskap i tungen med tyding. Det var i den skjønneste samklang med det som var kommet frem under møtet, og vi blev alle henvist til å søke alt i ham som døde for oss og som nu lever i all evighet, han vil fylle oss med sin egen makt og herlighet. Amen.

Så er vi kommet til aftensmøtet, som er det siste og store i høytiden, ja for virkelig er det høytid når Guds folk kommer sammen. Møtet begynte i likhet med de andre med lovsang til Gud og Lammet. Da der var mange tilreisende skulde møtet benyttes på beste måte så alle kunde få være med og prise sin Gud. Br. Vennesland leste en hilsen fra Jesus. Ap. 1, 5, hvor det heter at han elsker oss og har friet oss

OID FOR DAGEN:
Bi på Herren, vær trostug, og ditt hjerte være strukt, ja bi på Herren.
Salm. 27, 11

fra våre synder med sitt blod. Guds den åpenbarte for mig en gang dette velsignede ord: I er alle frelst på grunn av det ord som jeg har talt, han har friet oss fra våre synder med sitt blod.

A. N. Aar mo, Arendal: Vi leste i Davids salme 23, Herren er min Hyrde. Det var lenge jeg hadde ønsket at jeg kunde si det samme men da det går op for en at Herren har kjøpt oss, så er det også klart at vi hører ham til.

Larsen, Arendal: Jeg er takknemmelig at jeg er frelst og hører Herren til, det er et veldig håp han har gitt oss, er så takknemlig at Jesus har frelst meg, jeg som var så langt borte, i de første hadde jeg så mange gode følelser, men så en dag mistet jeg dem alle, jeg både gråt og ble om å få dem tilbake, men Gud vilde ikke at jeg skulde leve i følelser, men i tro, under korsets beskyttende kraft.

D. Nilsen: Jeg sitter og tenker på et ord i Rom. 8, 3. Der står altså noe som var umulig, men det nu i Kristus er oplevet, og det var altså umulig for loven, men for Gud er intet umulig. — Mange år. Etter budskap i tungen med tyding, budskap til mennesker som ble gitt i sin egen makt. De burde gi sig selv, og motta Guds nåde og gave i Kristus Jesus som er frelsens liv.

Knudtsen, Lillesand: Jeg blev frelst ute på Atlanterhavet for mange år tilbake, men det var lenge før jeg forstod at jeg hadde borttatt synden. Min kjære sønn la for døden, og da ble redde dø, spurte han: Hvad skal jeg gjøre med synden min? I den er såret for våre overtrekk, knust for våre misgjerninger; straffen lå på ham, for at skulde ha fred, og ved hans har vi fått lægedom.» Da så ble hvor han skulde bringe synden sin hen, så nu var han ferdig med den, og da var også frykten i døden borte.

O. Nonsen, Kristiansand: Jeg vandret lenge på ukjente og de veier, men nu er jeg kommet til min kjære frelse, så nu er det så godt. Så synges: Folket i det rike lever så fritt og godt.

Br. Taulow, Grimstad: I noen tørster, sier Jesus, den lever til mig. Jeg må si som Paulus, jeg skammer meg ikke over evangeliet. Jeg søkte en tid denne underfulle frelse, og står jo at den som søker, og finne, så nu har jeg Jesus og blir hos han.

Flere søsken priste Herren i denne herlige dag som vi har bragt sammen. Tilslutt fikk et budskap i tungen om å stå sig til Guds sanne ord, til den store nåde i Kristus Jesus, hans blod som har sonet for våre synder, hvorefter forsamlingen sang: O, tenk når en gang skal.

En kjær hilsen til alle barn.

Broderligst
Bernh. Nilsen

Feil i forsendelsen av bladet kan lett inntreffe, godhetsfullt fra, så vil det bli

Høst

avholdes i Be 14de, 15de og Stevnet begy komstfest lørd og fortsetter m dag og avsljede Predikende h andre der ønsk i god tid tilskr N. men

FRA SPRED

Stevnet i begynte lørdag d 8 aften, hvor br Salm. 33 og øns kommen. Sangen hvorefter vi foren Gud om et herlig gitt sitt bifall der blir opsendt m hjerter.

Søndag kom det avvik, Tjølling, Sarvoll, Oslo, Drammen, Salm. 33 og øns manstrand. Mågen Dette var jo det f de frie venner he mange år. Etter gen fra Gud er ko det, talte br. E. T. ordet: «Ingen skal for eders åsyn og skal Gud sende ov Israels folk var ly og gjorde det som befaling om, gikk intok landet og b ord er maten og b gjør oss frodige, dige, sterke og sik

Br. Sørensen: Ap. gj. 27. Når a for Paulus stod G Paulus visste at G ham ut fra den sto var i nu, ti han sa Gud.

Br. Kjelås: M den gode del som ik henne. Broderen åndelige vekst. Når med dig selv, da ble stuss sitt verk i dig godt av dette møte me til ro og ate a er satt for oss. D død hadde Maria d De sterkeste i Gud som hviler i Gud.

Møtet blev avslut og de tilreisende bli til middag hos ver var også en gjeste som rådet.

Eftermiddagsmøte 5 og det fortsatte som det var begynt gen.

Br. Kjelås talte Kong. 4, 1—7. Br. en mellemmann Kri et budskap i tungen om å stå sig til Guds sanne ord, til den store nåde i Kristus Jesus, hans blod som har sonet for våre synder, hvorefter forsamlingen sang: O, tenk når en gang skal.

En kjær hilsen til alle barn.

Broderligst
Bernh. Nilsen

Feil i forsendelsen av bladet kan lett inntreffe, godhetsfullt fra, så vil det bli

Høst-Stevne

avholdes i Betaniam i Arendal 14de, 15de og 16de september Stevnet begynner med velkomsthøst lørdag aften kl. 7 og fortsetter med møter søndag og avskjedsmøte mandag. Predikende brødre og ellers andre der ønsker å delta bedes i god tid tilskrive

Nils Blom-Bakke, menighetstjener.

FRA SPREDTE FELTER

Stevnet i Tønsberg begynte lørdag den 10. august kl. 8 aften, hvor br. Olaves leste Salm. 33 og ønsket vennene velkommen. Sangen 167 blev sunget, hvorefter vi forenet oss i bønn til Gud om et herlig stevne, og Gud gir sitt bifall dertil, hvor bønnene blir opsendt med endretrøtte hjerter.

Søndag kom det venner fra Larvik, Tjølling, Sandefjord, Eidsvoll, Oslo, Drammen, Sande, Holmestrand, Mågerø og Nøtterøy. Dette var jo det første stevne av de frie venner her på stedet på mange år. Etter at sangen «Dagen fra Gud er kommet» var sunget, talte br. E. Thoresen over ordet: «Ingen skal holde stand for eders åsyn og redsel for eder skal Gud sende over folkene.» Da Israels folk var lydig mot Herren og gjorde det som han hadde gitt befaling om, gikk det bra og det ble intok landet og bodde i det. Gud ord er maten og drikken og den gjør oss frodige, friske og mandige, sterke og sikre i vår gang.

Br. Sørensen talte ut fra Ap. gj. 27. Når alt håp var ute for Paulus stod Gud bakom, og Paulus visste at Gud vilde føre ham ut fra den store prøvelse han var i nu, ti han satte sin tillid til Gud.

Br. Kjellås: Maria har valgt den gode del som ikke skal tas fra henne. Broderen fremholdt den åndelige vekst. Når du blir ferdig med dig selv, da begynner Kristus sitt verk i dig. Om du vil ha godt av dette møte, må du komme til ro og æte av rettene som er satt for oss. Da Lasarus var død hadde Maria denne stilling. De sterkeste i Guds rike er de som hviler i Gud.

Møtet blev avsluttet med bønn og de tilreisende blev buden bort til middag hos vennene, og det var også en gjestfrihetens ånd som rådet.

Eftermiddagsmøtet begynte kl. 5 og det fortsatte i samme spor som det var begynt om formiddagen.

Br. Kjellås talte ut fra 2. Kong. 4, 1-7. Br. talte om å ha en mellommann Kristus. Kvinnen som omtales i det 4. kap. hadde profeten som mellommann og gjorde som han sa. Gud gleder sig over at vi har tillid til ham.

Det kom herlige budskap i tungen og tydning.

Br. Sørensen sang en sang og vidnet ut fra Rom. 8, 17 om barneklarets ånd, og om å lide med Kristus. Vi lærer Gud å kjenne igjennem prøvelsene.

Br. Hølmen leste fra Joh. brev. Dette er det løfte vi har: det evige liv. Gud tok oss ut av

syndelivet og gav oss evig liv. Br. Markusen, Hålsen, Larvik, leste 1. Joh. 5, 3. Det er godt å eie en bibel, det veisignede Guds ord. Derefter blev der flere vidnesbyrd, alt gikk ut på å forherlige Kristus. Møtet blev avsluttet med lovsang og takk til Gud, og vi tilreisende brødre fortsetter å ha møte her i Tønsberg og de omkringliggende steder. Det er mange som vil høre det frigjørende evangelium. De få venner på stedet har Gud lagt på hjertet å ha faste møter, så de frie brødre som forkynner evangeliet er velkommen.

En kjærlig hilsen til alle Misjons-Røstens lesere.

Evangelistene O. Kjellås, E. Thoresen.

Fra feltet.

Kjære br., i det trefoldige vidnesbyrd: Anden, vannet, blodet! 1. Joh. 5, 8.

Fred og hilsen! 1. Sam. 25, 6. Takk for siste samvær på Bergenhaugen. Det var salige timer. Herren gav oss, som sent vil glemmes.

Nu er jeg ved Guds nåde kommet til de øde marker igjen, til Ørsfjella. Her bor en kjær gudfryktig familie, Ole Sætre. De tok imot oss med stor glede, og takkede Herren for at han hadde sendt oss til dem, og bad Herren, at han måtte sende flere vidner, som kom med frelsens budskap fra himmelen.

Ord kan ikke tolke de salige sammenkomster Herren har gitt her i villmarken. Folket har lange veier på møtene, noen har ca. 4 timer frem og tilbake. — Selv er jeg med i den samme marsj. — Kommer hjem ved 2 tiden om natten, andre ved 3-tiden. Tross disse lange veier kommer venner til møtene kveld etter kveld. Jesus er med oss, ti han er vår kjeppe og stav. Halleluja! Vidnesbyrd og sang, tunger og tydning går slag i slag. Der Guds And er, der er frihet. Amen.

Fattigforstander L. J. Hystad fra Fredrikstad er med mig denne turen, da han har sin ferie. Så ville han benytte den i Herrens tjeneste. Han har vunnet folkene hjerte over alt, med sin sang og vidnesbyrd. Br. Hystad har i sin tid vært politibetjent og lensmann. En dag blev Guds barn i Norge, Sverige, Danmark og Finland enig å be for ham, at han måtte bli frelst, og Jesus opfylte deres bønner. Jesus kom og tok bolig i ham (Ap. 3, 20) og nu stråler han i solens glans. (Matt. 4, 2). Han har i mange år vært min kjære opofrende br., hvis bønnerop lyder for mig og alt Guds folk. Herren signe ham med mange stjerner i sin krone på hin store lønnsdag. Hebr. 6, 10.

Vi gleder oss over at «Misjons-Røsten» vinner inngang i byer og på land, den leses med stor interesse. Må Herren bevare bladet fra all partiskhet.

Ja, mange falske argumenter er oppe i denne onde tid, den ene villfarelsen efter den annen dukker op. La oss vokte oss for de falske ånders lærdomme. Mange fallnelære er slått til marken — og lever og seller på gamle erfaringer og lever i uopgjorte synder. Det er sådanne som lærer å bibelske lærdomme og kjem-

per mot Guds barn. Jerm. 23, 21 —22. Se Rom. 12.

O. Karl sen.

Fra Askim.

Hilsen i Jesu navn. Vi har det salig her i Askim som følge av at vi forsyner oss av Guds store nåde. Halleluja.

Brødrene Caesar og Blomkvist fra Sverige stanset her en 8 dage efter det siste stevne. Hadde bra med folk og gode møter. Tiltross at Caesar var nesten blind på sine naturlige øine, så han godt med sine åndelige og øste ut av Herrens store forråd. Hjertelig hilsen til Eder, brødre i Røsten, og alle de hellige.

Thv. Johansen.

Fra stevnet på Nordgård.

Søndag 11. august hadde O. Karl sen arrangert stevne på Nordgård, som ligger ca. 6 km. nord fra Aspedammen. Mange mennesker fra land og by var møtt frem. Enskjønt det var en regnfull dag, kom de sykkende inn på 2 mil. Og venner fra fjellene kom også, ca. 2 timers vei. Regnet hindret dem ikke.

Br. Karl sen åpnet møtet med å lese Neh. 8, og ønsket alle hjertelig velkommen og la sterk vekt på vers 5-6 og fig. Derefter bønn. Herrens ånd hvilte over denne begjerte forsamling. Derefter fortsatte kjøbb. Ellingesen og talte om Jakob og Esau og det fiendskap som Esau hadde til sin bror og om at Jakob måtte ydmyke sig såre for å stille sin brors vrede o. s. v. (1. Mos. 32 og 33 kap.) Bemerket også den strid og kvi der var blandt Guds folk idag, som det var mellom Esau og Jakob

Derefter fortsatte forstander Brandt fra Halden med å lese Salm. 34 og talte gripende ut fra disse ord til folket. Derefter blev et barn båret frem, og br. Brandt leste op Mark. 10, 13-16 og nedbad Guds veisignelse over denne lille prins, som tilhørte den gudfryktige familie Asker. Br. Karl sen bemerket at barneveisignelsen er fra gammel tid og stadfestet med 1. Mos. 1, 28 fig. og kap. 48 om Josefs sønner (se vers. 8-20)

Klokken 3 begynte møtet igjen, med bønn og sang, og folket strømmet atter inn i «Løvsalens». Det var et stort vognskur som for anledningen var rengjort og dekket med løv, hvorefter også stevnet blev kallt «løvsalernes fest». Og fest var det i sannhet.

Br. H. Rustad talte ut fra Guds ord til folket likeså L. J. Hystad fra Fredrikstad som sang og vidnet med fryd. Derefter gikk sang og vidnesbyrd slag i slag. O. Karl sen fortalte at det var 20 år siden han kom hit første gang og hadde møter og dåp og fortalte fra årene opgjennem hvor de hadde vært samlet til stevne på dette sted og hvor underbart Herren hadde veisignet med sjels frelse og sykes opreising, og hvor de helliges hjerter var blitt vederkeveget. Filemon v. 7.

Til slutt blev de opfordret som vilde overgi sig til Gud å rekke over en hånd og 2 kom frem til forbønn. Og det blev et veisignet eftermøte under bønn og tårer.

Så kom skilsmisken da biler, sykler og motorbåter atter sattes i bevegelse og enhver drog sin vei med fred og glede over dette

underbare stevne som lenge vil minnes.

Ref.

Kvittering.

Innkomet til misjonær Jens Fjeld fra venner på Bergenhaugen, ved G. Iversen, kr. 12.50. På misjonens vegne hjertelig takk.

K. Aarmo, Ski.

Til Misjons-Røsten.

Han er igår og idag den samme. Ære til Jesus.

I september måned 1910 reiste jeg for Jesus til Kina og annen gang i september 1916. Og nu får jeg om Herren drøier, atter gå i tro til ham. Den 4de oktober går «Fredrik VIII» fra Oslo. De to foregående ganger gikk reisen over Sibiria, men nu blir det altså sjøveien.

Angående mitt kall og gjerningen derute vil jeg ved leilighet skrive litt om. Denne gang blev jeg ledet til å sende Eder alle en kjærlig hilsen og med bønn om forbønn.

Min adresse inntil den 4. oktober blir Bjerke Alle 9, Grefsen, Oslo, hvortil all post kan sendes.

Så vil jeg gjerne hilse Eder alle med opmuntring om å bli i Jesus Da kan vi be om hvadsomhelst og det skal vederfares oss. 26-8-29.

Søster Agnes Larsen Rasmussen.

En bekjennelse.

Den berømte dikter Heinrich Heine døde i Paris i året 1859. Sitt liv igjennem hadde han vært fritenker; men under hans siste sykdom gikk sannheten i Augustins ord op for ham: «Et menneskehjerte er en urolig ting, det finner ingen hvile, før det hviler i Gud; ti til ham er det skapt.»

Heine vilde hindre folk i å si, at det først var i febervillelse han hadde søkt Gud. Derfor skrev han nu følgende linjer i sitt testamente: «Jeg dør i troen på den evige Gud Fader, og jeg roper til ham om nåde for min udødelige sjel. Jeg angret nu at jeg i mine skrifter har hånet det hellige, men det var dog mere tidsånden enn min innerste overbevisning, som henrev mig dertil. Nu ber jeg Gud og mennesker om tilgivelse, fordi jeg har krenket hvad der er troens innhold, menneskelivets kraft».

Vår tro

er sterkere, når vi tenker så lite som mulig på troen og så meget som mulig på Kristus, troens formål, dens begyner og fullkommer.

Russland.

Misjonærer som virker i Russland og det øvrige østlige Europa, påstår at der hvert år dør 8 millioner mennesker, som ikke har hatt en rimelig anledning å høre Jesu Kristi frelsende evangelium. Noen er ansvarlig herfor.

400 millioner

mennesker i verden taler kinesisk. Det engelske språk kommer efter det kinesiske og tales av 160 millioner mennesker.

Høststevne

avholdes i Misjonshuset, Sarpsborg, søndag 8. september førstkommande. Velkomsthøst lørdag aften kl. 8. Alt Guds folk innbydes.

For forsamlingen Carl I. Hagren.

Høststevne

avholdes i ASKIM lørdag 7. og søndag 8. september.

Venner fra Sverige deltar. Alle hjertelig velkomne.

Avskjedsmøte

for misjonær Alb. M. Christensen, som nu reiser ut til Kongo igjen avholdes i Plønsgt. 4, Oslo, søndag den 22. september. Formiddagsmøte med brødsbrytelse kl. 10½ og fest om eftermiddagen kl. 5.

Utenbysboende venner som ønsker å delta bedes melde sig til forstander Martin Nielsen, Armauer Hansens gt. 11 III, Oslo. Hjertelig velkommen i Jesu navn.

Korsets makt.

Jeg hadde i noen dager vært inne i mørke og tvil, uten at jeg kjente noen synd som årsak til det, forteller en troende broder. I min nød søkte jeg derfor igjen til min bibel for ut fra dens ord å søke næring for mitt indre menneskes skrikende behov. Jeg lukket Bibelen op, likesom tilfeldig, men i det samme stusset jeg, ti over en av de første sider i boken så jeg, at det med rød blyant var satt et stort, tykt kors.

Den første tanke som kom til mig, var: «Her har Lillebror vært på spill,» men i det samme fangedes mitt øie av selve Bibelens ord, ti det var beretningen om syndefallet som stod gjengitt nettop på dette blad, og i samme nu så jeg ikke mer en barnestrek, men Guds egen hånd for å under vise mig i forløsningens under og styrke og trøste mitt hjerte ved nåden. Jeg så da som aldri før hvad Jesus, min Frelser, har gjort for oss, at han ved å ofre sitt blod har slått et stort, rødt kors over hele vårt synderegister, like fra Adam og Eva og inntil den siste sjel som lever her på jorden. Gjelden er betalt med Jesu dyrebare blod. Underfulle sannhet! Vi er fri!

Palæstina.

I romerske aviser leses, at Vatikanet forbereder opprettelsen av et paveilig Nuntiatut i Palæstina som følge av Vatikanets politiske nyorientering. Som første representant for den paveelige stol i Palæstina er Monsignore Valey utsett. Bygningen av hans residens på et idnefallende sted i den hellige stad, skal allerede være påbegynt. Vatikanets gulhvite flagg ville på deane måte — bemerkende romerske aviser — bli et kjennemerke for Jerusalem.

Den gode sæds kraft.

Vi hadde nettop tendt lyst utenfor den gamle misjonssal, hvor jeg som evangelist skulde tale for første gang, og den ventende skare utenfor tok dette som et tegn på, at nu kunde de komme inn. Snart var salen fylt, og møtet begynte. Jeg var den aften noe trett, men da Gud hadde kalt mig til denne gjerning, var jeg fast besluttet på å gjøre mitt beste.

Forsamlingen, jeg skulde tale til, så alt annet enn hyggelig ut. Nede ved ovnen stod en kraftig bygget ung mann med et skummet utseende. Han var ytterst frøstødet, og efter hans ytre å dømme måtte han være en rå person. Det var umulig å avgjøre om han hørte noe av det budskap jeg bragte, for han syntes ganske å ha glemt alt og alle omkring sig. Men da jeg senere rettet det spørsmål til forsamlingen, om det var noen tilstede som ønsket forbønn, rakte han sin hånd op, men det skjedde ganske vist på en så underlig måte, at jeg trodde det var for å spotte. For å prøve hans ærlighet sa jeg da henvendt til ham: «Dersom De i sannhet ønsker å komme i forbindelse med Gud, kom da her op til alteret.» Til almindelig forundring, for han var kjent i byen under navnet «Brennevin-Johansen», kom han straks frem og stilte sig foran mig.

Jeg festet nu mit blikk på ham og sa: «Vil De bsjø Deres kne for Gud?» Som svar tok han sine vanter av, la dem på sin hatt på alterskranken, tok så sin frakk av og la den ovenpå de andre ting, hvorefter han stilte sig foran mig som en statue. Jeg blev noe forvirret over denne merkkelige optreden, men fikk dog sagt: «Vil De bsjø Deres kne og begynne å be?» Han bsjø da med stort besvær sine kne, men han hadde åpenbart ikke minste begrep om hvad han skulde si til Gud.

I håp om at det kanskje allikevel var litt alvor bak hans besynderlige opførsel, sa jeg til ham: «Rekk bare Deres hender op mot Gud og si: Gud, vær mig syndere nådig!» Han åndret sig blikkelig, og flere av oss stred sammen i bønn om hans sjels frelse, som kanskje skulde bli den første frukt av min tjeneste for Gud.

Den unge mann gjentok ordrett alt hvad jeg sa, som om han snakket mig efter munnen. Men som svar på vår bønn grep Hellig Anden nu selv inn, og under gråt og sukk bekjente den unge mann sine mange og store syndere. Vi kunde nu tie, for Gud arbeidet. Midt under sin gråt og bekjennelse tok han en revolver og en whiskeyflaske op av sine lommer, derefter fulgte både pipe, tobakk og noen spillkort, og det blev alt sammen lagt på alteret. Men efter en halv times inntrengende bønn under voldsom synderskjennelse, sprang han plusselig op, overveldende av glede, og efter flere forgjeves forsøk på å tale fikk han endelig sagt, at Gud nu hadde borttatt syndebyrden fra hans sjel.

Hvor lykkelig blev dog ikke hans gamle mor, da hun fikk den gledelige nyhet å vite, at hennes borttappede sønn, som hun hadde

bedt for i så mange år, var blitt frelst!

Den neste gang møtesalen blev åpnet, så jeg en velklædt pen mann komme op midtgangen med raske skritt, mens hans ansikt strålte av glede og fred. Jeg betraktet ham nøie da jeg hilste på ham, men han syntes mig helt ukjent. «Men vet De ikke hvem jeg er?» spurte han. «Jeg er jo den unge mann, som blev frelst her ved siste møte.»

Han var i sannhet blitt en ny skapning i Kristus Jesus.

Han var så fylt av glede over, at han var blitt frelst og utfriet av mørkets makt, at han sjelblikkelig ønsket å arbeide for Gud. Han avla straks sitt vidnesbyrd overalt og begynte også å vidne for sine gamle drikkefeller, som lyttet til ham med spent oppmerksomhet. Men hvad der gjordet det største inntrykk på dem var at han fulgte med dem til deres tilholdssteder, hvor han vidnet for dem om Jesu Kristi kraft til å frelse, og samtidig bekjente for den enkelte hvorledes han hadde snytt dem. Han betalte sine gamle regninger i vertshusene og betalte også det tilbake han hadde franarret andre i spill. Han vilde ha rent bord med fortiden, og den stund kom også, da han våget å si: «Mitt liv er nu rent, takket være Guds nåde og Jesu Kristi blods kraft.»

Selv ned til de underjordiske, hemmelige spillebuler gikk han for å vidne for sine fordums kamerater om Jesus. Han kjente alle de skjulte steder, som førte ned til deres tilfluktssteder. Der nede kunde han da rette følgende ord til dem: «Dere vet jo alt om mig, kamerater. Jeg har snydt dig, John, og jeg har snydt dig Jack, men her er pengene deres.» Og før han forlot dem, bad han med dem og for dem.

Mens han således gikk omkring og søkte å gjenoprette hvad Guds And viste ham han måtte gjøre, blev han også minnet om en bestemt søndags kveld, hvor han sammen med noen kamerater hadde vært ute og gjort noe galt, og hvor det bl. a. gikk ut over et hvitmalet stakitt om et lite hus, som han av lutter ødeleggelseslyst brakk istykker. Da han nu efter sin omvendelse var på vei til et møte og kom forbi det samme lille hus, følte han sig tilskyndet til å gå inn og bekjenne for eierinnen, en gammel dame, hvad han hin aften hadde gjort, og tilby henne erstatning. Idet han trådte inn i forstuen, så han at det var et lite dameselskap der inne, men uten å la sig påvirke av det, henvendte han sig til den gamle dame og minnet henne om ødeleggelsesverket, som hadde funnet sted, og sluttet med å si: «Det var mig, som gjorde det. Kan De tilgi mig og må jeg få lov å betale skaden, jeg har voldt?» Overrasket betraktet hun ham og et øieblikk og utbrøt så: «Men hvad er det som går av Dem, unge mann?» Og han svarte: «Jeg er blitt frelst nede i Misjonssalen, og jeg går nu rundt og forsøker å gjenoprette hvad jeg har øvet av urett.» Hele kretsen av damer stirret på ham med undrende øine og hørte ham vidne om hvad det vil si å være frelst. Endelig sa den gamle da-

FOR FAMILIENS YNGSTE

DEN VESLE PIXES BARNSLIGE TRO

Det var en kald, stormfull dag, da en liten gutt skyndte sig avsted gjennom en bakgate i den store by med sin yngre søster ved hånden. Gutten var 11 år og piken 8 år. Da de trådte inn i sitt fattige hjem, spurte en svak, mild stemme: Er det dig Charles?

Charles gikk hen til sengen, hvor moren lå.

— Hvordan gikk det, fikk du arbeid?

— Nei, mor, det var ingen som vilde bruk for en gutt. På veien kom vi forbi en kirke og gikk inn der. Her hørte vi predikanten si: «Kast ditt brød på vannet.» — Men jeg synes det var bedre å gi brødet til slike fattige folk som oss.

— Det forstod du ikke riktig, sa moren, og hun forklarte ham stedet i Pred. 11, 1: «Kast ditt brød på vannet, og du skal finne det lønne efter.»

— Mor, vil det si at det skal komme tilbake som et stort brød? spurte lille Ruth interessert.

— Mitt kjære barn, det vil si, at hvad vi gir Herren, får vi hundrefold igjen.

Hele eftermiddagen var Ruth meget takkefull.

Om kvelden laget Charles en varm drikk til sin mor, og efterat hver av dem hadde spist en skive brød, var det bare en skive tilbake i matskapet og de hadde ingen penger å kjøpe mer mat for. Da Charles var gått ut, gikk Ruth hen til matskapet, tok brødskeen og forsvant.

— Jeg tilgir Dem gjerne. Stakkert er blitt gjort istand, og det vil De jo aldri mer ødelegge. Nu er det bare mitt håp at De fortsetter på den gode vei De er slått inn på.

Et annet resultat av dette besøk blev, at to av damene fikk lyst til å overvære ett av våre møter, og de blev begge felst kort tid efter.

Med eller uten følelse.

En rik eiendomshandler var en aften nærværende ved et møte hvor evangelisten Torrey prekte.

— Er De en kristen- spurte denne ham efterpå.

— Nei, var svaret. Jeg skulde nok ønske å være en kristen, og jeg håper også å bli det en gang.

— Men hvorfor ikke i aften? spurte Dr. Torrey.

— Jeg føler ikke noen slik syndsoverbevisning, sa mannen.

— Vet De da ikke at De er en syndar, at Jesus er død for Deres syndskyld, og at når De anammer Kristus, vil han frelse Dem nettopp som De er?

— Jo, men jeg føler det ikke slik.

— Bry Dem ikke om følelsen! innvendte evangelisten, det er et spørsmål vedrørende sund menneskefornuft. Sett at en mann kom til Deres kontor og tilbød Dem en eiendom for 20,000 kroner som De visste var vel verd 80,000 kroner, vilde De da ikke føle trang til å kjøpe den, eller vilde De avslå tilbudet?

— Jeg vilde kjøpe den med eller uten følelse, svarte mannen ivrig.

— Vil De anamme Kristus med eller uten følelse, sa Dr. Torrey, idet han brukte mannens egne våben mot ham.

— Ja, jeg vil, erklærte han tilslutt.

Moren var allerede falt isøvn.

Da Ruth ikke visste hvor hun skulde finne vannet, spurte hun en herre tilråds.

— Mener du elven, mitt barn? spurte denne.

— Ja, svarte Ruth.

— Men hvad vil du gjøre ved elven? Gå nu heller hjem og gå ikke her og frys, det er kaldt.

— Nei, svarte hun, jeg skal først kaste brødet på vannet, så vil kan få noe mer, svarte Ruth, og fortsatte sin vandring.

Mannens nysgjerrighet blev vakt og han fulgte efter henne i noen avstand.

Ruth kom snart til elven og mannen tok plass bak henne skjult av et tre. Her så han Ruth holde brødskeen frem og hørte henne be: «Åa kjære Gud, dette er alt det brød vi eier og vi har intet til irokost innbrødet. Men hvis det varer for lenge innen de hundrede skiver kommer tilbake, så kanskje min bror Charles kan få noen penger av dig til å kjøpe mat for. Send dem til Ruth Horn i Thomas Allé, for Jesu skyld. Amen.»

Derefter kastet hun brødskeen ut i elven.

Mannen blev sterkt gripet av hvad han så og hørte. Han torret tårene bort fra sine øine og fulgte ubemerket efter Ruth.

På Mores spørsmål fortalte Ruth hvor hun hadde vært og endte med å si: Jeg tenkte, at da vi hadde bare en skive brød igjen, vilde jeg like så godt kaste denne ut i vannet, så vil vi jo senere få hundre skiver tilbake.

Morens øine fyltes med tårer.

kunde ikke få det over sitt hjerte å se på henne for hennes endeløse skjønt hun visste at matskapet var tomt.

Gråt nu ikke, mor, sa Ruth, og sikkert sende det, for det var predikanten som sa: «Kast ditt brød på vannet.»

En stund efter tente Charles lys og satte sig bort til skriven for å lese et kapittel av Bibelen, før de gikk til sengen.

Han var nettop begyndt, da det banket på døren. Før han kunde reise sig op å åpne, trådte en mann inn og satte stor kurv på gulvet og la et brødbordet, derefter gikk mannen frem å vende tilbake med en sekke.

Til alles overraskelse forsvant mannen uten å si et ord. Charles tap til datteren å se efter ham, men kunde ikke gjøre noe.

Han undersøkte datterens kurven og fant den forsynet med brødet de skrivele: «Til Ruth Horn — brødet fra vannet.» Og da Charles så den kurven fant han brog, en kylling og en hel del andre matvarer.

Derefter leste han brevet som lå på bordet. Det var adressert til Charles og inneholdt en meddelelse om at Charles skulde få ansettelse som John Lennox' forretinger.

Det blev takksgjeldene den aften i fattige hjem. Den fremmede herre hadde fulgt efter Ruth, hadde hørt sig om familien hos de nærmeste boer og hadde besluttet at en sådant lidfull tro ikke skulde være uten lønning.

Charles er nu opstøtt i forretinger. Hans mor er atter frisk og de fleste av de deres gode kår skyldes nettopp hans godhet. Vedes Ruths barnslige tro.

EN UNGDOMMELIG FORKYNNER

I Amerika har i det siste fremtrådt en ny barnpredikant, den 9-årige Jack van Gundy. Han samler overalt fullt hus. På billedet sees han stående på talerstolen.

Baktalelsens storme

Forts. fra 1. side.

vilt på fjellene og i ørkenen, men han nektet å felle sin forfølger ved snikmord, da han hadde anledning dertil, — ti Gud vilde la Saul falle i sitt eget sverd. Når den onde drar sitt sverd for å ta livet av den som vandrer i opriktighet, skal sverdet komme i hans eget hjerte. Salm. 37, 14—15. Og den som graver en grav for andre, skal selv falle i den. Den som kaster med sten på andre, på ham skal den falle tilbake. Ordsp. 26, 27.

Om du som Josef blir et offer for smålig misundelse, om du som Daniel blir ført til løvekulen av samme usle årsak, om du ser en Haman reisen sin galge for dig, eller om verden tømmer et kors til dig, og du hører hopen skrike: «Korsfest! korsfest!» — vær da kun stille for Herren og forlat dig av hele ditt hjerte på ham! Ti korsfest blir alltid en trapp op til tronen, og forsedel-

sen blir en forløper for opplysning.

Avind og baktalelse er like nyttige elementer til fremme et hellig liv som solens varme til for kornets vekst.

Vi er jo i Gud, og Gud er kjærlighet.

La oss derfor gjemme oss i den uendelige kjærlighets hav og la oss fylle derav, ti han har stort hjerte for sine barn. Er ikke en er glemt av ham. Luk. 6. De er hans dyrebare øieste og de kan smile av trengsel Gud skal la deres rettferd gå frem som stråleglansen og deres frelse som et bluss, der ber. Es. 62, 1.

I Lima, Peru.

akter man å begynne med møter for den tallrike tyske befolkning, da det ingen menighet finnes på stedet. I møte blev det solgt ikke mindre enn 64 bibler på de forskjellige språk, også indianerspråk.

Vi begjærer

så ofte «selvets korsfest» men når så Gud lar våre vet komme med «korsfest», og vi med «naglene», da trygler vi så skånes for lidelsen.

VILLA TILSALGS

6 min. fra Kråkstad st., 2 v. og 1. og 2. etage. Innlagt vann og Kjelder og bryggerhus Utas med og lade. 2 vedskur. 6 mål god jord. 3. min. til rutebil, som går til Oslo. Mange forretninger like ved tralt på alle områder. Stedet er vakker og solrikt. Brensel og elektrisitet følger med. Fa kontakt med mere op. ved henv. til O. Karlsen, stad, Kråkstad.

Utgitt ved en redaksjonskomité

Sarpsborg, Glommens trykkeri

RIV GI

I mai 1920 skrev den berømte lærer P. Hjeltnes en artikkel i «Dagens» tillater mig å gjengi og «Misjons-Røsten», da hellig påkrevet, efter den forløp siden artikkelen. I artikkelen sa han: «Dagens» vet, å advare Guds folk om så sorgelige ting som sørgelige Guds folk og gir vår ledning til spott. Artikler overskrift:

«Riv gjerdene ned»

Motto: Jeg i dem som at de skal være fulle.

Det behandles i «Dagens» spørsmål, hvorom det mer uttales fra de forskjellige retninger, hvilket kan betyning, og som kan være, så at man lik begyner å ransaken om disse ting har Blandt disse spørsmål som jeg særlig fester merkksomhet ved: «Riv de en». Et gledelig tid i noen våger sig til å sådant ord. Og det er tidlig. Jeg synes man, gå helt tilbake til det ord.

Hvorfor bli stående lutherske bekjennelse kensomhelst annen be Det er jo disse som er Jeg underkjenner ikke verk Langt fra! Handeas under. Men vi må ke til at hans navn ikke når det tales om staden voller. Og stadens mur grunnvoller og på den på Lammetts 12 apostle 14. Og Paulus sier: I op på apostlenes og grunnvoll, men hovedten er Jesus Kristus Bekjennelsen, som men samlet om, er Peters se: Du er Kristus, den Guds Sønn. På denne bygge min menighet sus, og dødsrikets portke få makt over dea. som bekjenner at Jesus Sønn, i ham blir Gud, ham. 1. Joh. 4.15.

Jeg synes at her Guds folk kunne samles rede Kristi død er grunnlag. Han skulde drevet, men ikke for folk men for også å samle Guds barn som er spkring. Joh. 11, 51.

Har du noe annet å frelse på? Spurgene så dø på dette: Han døde i Hvad er det for en b Hebreerbrevets forfat cm? —

De bekjente at de va de og utlendinger på j stunder efter et bedre det er et himmelsk. Her De hørte til heitidsbarn nigheten av de første